

[Hauch.]

behandle de danske Landbrugere paa; det ærede Medlems Maade at behandle store og smaa Landbrugere paa under de to foregaaende Aars Forhold og med de Muligheder, der kan foreligge i det kommende Aar, er efter min Mening ganske upassende, og det ærede Medlems Ord skal i hvert Fald ikke her i Landstinget staa uimodsagt.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser, men der aandede derudaf en Opfattelse af Landbrugets Vilkaar, baade store og smaa Landbrugeres, som intet har med Virkeligheden at gøre med Henblik paa det Arbejde, som disse Mennesker lægger i deres Bedrift til Samfundets Gavn. Dersom det ærede Medlems Standsfæller paa den Egn, hvor vi hører hjemme, blev gjort bekendt med hans Udtalelser her, var der en Ting, der vilde undre dem mere end noget andet i Forbindelse med det ærede Medlem, og det er, at det ærede Medlem ikke blev ved sin Læst, ikke vedblev at være Landmand, i Stedet for at gaa over i en anden Virksomhed og derfra prøve at placere det danske Landbrug paa en Maade, som det i Øjeblikket afgjort ikke fortjener. Det ærede Medlem har jo selv været Landmand, det ærede Medlem kender fra disse Tider Landbrugernes Kaar, og det bedrøvede mig at høre, at det ærede Medlem har glemt, under hvilke Vilkaar han selv har været med til at arbejde inden for Landbruget; for dersom han havde husket det, kunde han ikke have fremsat de Udtalelser, han fremsatte her i Dag. Ja, jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem, der var saa venlig over for min udmærkede Meningsfælle den tidligere Landbrugsminister Hr. Erik Eriksen at udtale nogle særdeles venlige Ord, at jeg haaber, at Hr. Erik Eriksen vil paaskønne dem, jeg er ikke ganske sikker paa det, men jeg tvivler ikke om, at den nuværende højtærede Landbrugsminister føler sig stærkt smigret af den Glæde, det ærede Medlem gav Udtryk for over for den forrige Landbrugsminister i Modsætning til den nuværende, som han nøjedes med at lykønske.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen gav Udtryk for, at han i og for sig over for det ærede Medlem Hr. Witttrup følte sig som en om jeg saa maa sige fin Mand med

Hensyn til Behandlingen af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem var ikke utilbøjelig til at slaa sig for Brystet og sige: Gudske lov, jeg er dog ikke som disse Toldere! Den Glæde skal jeg ikke tage fra det ærede Medlem, jeg mener i øvrigt, det ærede Medlem i Hovedsagen har Ret. Derimod skuffede det mig noget, at det ærede Medlem allerede paa nærværende Tidspunkt, til Trods for at han er Landmand, i Virkeligheden kunde gøre Høsten op: vi har haft et udmærket Foraar — det er sandt —, Vintersæden har overvintret ualmindelig godt — det er ogsaa rigtigt —, og det ærede Medlem manede derudaf en Situation frem for Landbruget, som med Hensyn til Avlsforholdene vilde blive særlig gunstig i indeværende Aar. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at dersom man ikke er Optimist, er det meget svært at være Landmand, da Skuffelserne er mange og store, og Skuffelser er der hvert Aar; men jeg synes, det er for tidligt, det ærede Medlem indkasserer den store Høst. Jeg haaber, vi faar en god Høst, vi har god Grund til at glæde os over, at det tegner godt, men umiddelbart efter at Kornet er kommet af Jorden, er det maaske lidt for tidligt at fastslaa, navnlig her i det høje Ting, at vi faar en fremragende Høst. Man ved jo ikke Besked herom, før Høsten er i Hus, og derfor vil jeg bede det ærede Medlem om ikke at fremsætte optimistiske Synspunkter, som kan misbruges i Forhold til den Realitet, der kommer til at vise sig, naar Høsten er bjærget og i Hus. Jeg synes, det er ganske overflødig. Jeg synes ikke, det ærede Medlem med saadanne Udtalelser skulde gøre Forsøg paa at tegne et Billede, hvis endelige Farvetoner det ærede Medlem paa nærværende Tidspunkt ikke kan kende. Lad os haabe, at det kommer til at forme sig rigtigt, men vi er ikke i Stand til paa Baggrund heraf paa nærværende Tidspunkt at danne os nogen Forestilling om, hvad Høsten i Virkeligheden vil yde baade det danske Landbrug og det danske Samfund.

Sluttelig skal jeg lykønske min gamle Ven, den nuværende højtærede Landbrugsminister til, at han i Forbindelse med disse Love har overvundet sig selv og er gaaet med til en Ordning, som i Virkeligheden har været i Stand til at samle alle. Man siger jo, at den, der overvinder sig selv, er større